20/07/2026

Σερρών Θεολόγος: «Ο Κυπριακός Ελληνισμός είναι από τα πολυτιμότερα τμήματα της ενδόξου Πατρίδος μας, που ονομάζεται Ελλάς»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Σερρών και Νιγρίτης

Στον εορτάζονταιερό Ναό Προφ. Ηλιού Σερρών ιερούργησε, σήμερα, Δευτέρα 20 Ιουλίου 2026, ο Σεβ. Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος, ο οποίος προ της απολύσεως της θ. Μυσταγωγίας, εκήρυξε, απευθυνόμενος με εμπνευσμένο λόγο στο ευσεβές εκκλησίασμα, που προσήλθε να μετάσχει της ι. Μυσταγωγίας.

Ο Σεβασμιώτατος σημείωσε ότι η τέλεση του μυστηρίου της θ. Ευχαριστίας στις μνήμες των αγίων της πίστεώς μας αποτελεί αφορμή για τον προσωπικό μας αγιασμό, την πνευματική οικοδομή και τον πνευματικό μας αναβαπτισμό, αλλά και ευκαιρία βιώσεως του μυστηρίου της Εκκλησίας ως Σώματος Ιησού Χριστού και

ως οικογενείας του Θεού.

«Μας αξίωσε το έλεος του αγίου Θεού, είπε ο Σεβασμιώτατος, να συναχθούμε και πάλιν στον Οίκον Του, τιμώντες την ιερά μνήμη του μεγάλου Προφ. Ηλιού του Θεσβίτου, προκειμένου να λάβουμε χάριν και ευλογίαν, γινόμενοι μέτοχοι Ζωής αιωνίου, διά της μεταλήψεως των θ. Μυστηρίων.

Οι εορτές της Εκκλησίας μας, συνδεδεμένες πάντοτε με την τέλεση του υπερφυούς μυστηρίου της θ. Ευχαριστίας, λειτουργούν και ως αφορμές πνευματικής διδαχής, αγιασμού, παρακλήσεως, ενισχύσεως, εμπνεύσεως, αφυπνίσεως και εγρηγόρσεωςκαι καθώς έχουν πάντοτε πνευματικό και σωτηριολογικό πρόσημο, μας καλούν όλους, να αξιοποιήσουμε τα πολυτίμητα δώρα της αγάπης του Θεού για την σωτηρία μας.

Ο ίδιος ο Δεσπότης Χριστός σε κάθε θ. Λειτουργία προσφέρει το ψυχοτρόφο τραπέζι της Βασιλείας Του και μας προσκαλεί όλους να γίνουμε συνδαιτημόνες στο δείπνο της Ζωής.Είναι ο προσφέρων και ο προσφερόμενος, ο προσδεχόμενος και διαδιδόμενος, ο ιερεύς και το ‘’ιερείον’’ στην πνευματική Του τράπεζα, καλώντας τον καθένα από εμάς να γίνουμε μέτοχοι και κοινωνοί Ζωής αιωνίου.

Μας καλεί ο Κύριός μας να αξιοποιήσουμε στην ζωή μας την μεγάλη αυτή δωρεά Του και διά της μετανοίας να κρατήσουμε ενεργές, αλλά και να ανανεώνουμε τις βαπτισματικές μας υποσχέσεις, να αρνηθούμε δηλαδή τον διάβολο και τα σκοτεινά

του έργα και να συμπορευθούμε ως τέκνα φωτός με τον Σωτήρα και μόνον Θεό μας Ιησού Χριστό, ο Οποίος μας χαρίζει την θ. υιοθεσία, την καινή εν Χριστώ ζωή και μάλιστα στην πληρότητά της.

Διαπρύσιος κήρυκας της μετανοίας, ο ένσαρκος άγγελος, των Προφητών η κρηπίς, ο δεύτερος πρόδρομος της παρουσίας Χριστού, με λόγο καθαρό, δυνατό, παιδαγωγικό, φιλάνθρωπο, ανιδιοτελή, απροσωπόληπτο, χωρίς να εξωραΐζει τα ανθρώπινα πάθη και τις αδυναμίες, ιδίως των εξουσιαστών της εποχής του, με την θεοκίνητη και ασυμβίβαστη φωνή του, μέσα στην πνευματική έρημο της ανθρώπινης αμαρτίας και παρακμής, ήλεγξε πρωτίστως την ασυδοσία ενός διεφθαρμένου ζεύγους ειδωλολατρών ηγεμόνων, του Αχαάβ και της Ιεζάβελ, οι οποίοι με αναίδεια και αλαζονεία καταπατούσαν τον θείο νόμο, ατίμαζαν κάθε έννοια δικαιοσύνης, θείας και ανθρωπίνης και οδηγούσαν έναν ολόκληρο λαό σε ηθική και πνευματική εξαχρείωση και παρακμή.

Είθε και στις πικρές και αποκαλυπτικές ημέρες μας, η φωνή του Θεού, ο ένδοξος Ηλίας ο Θεσβίτης, να εμπνεύσει στις ψυχές όλων μας το πνεύμα της καθαράς πίστεως στον ΙησούνΧριστόν, της καθαρτικής μετανοίας και του σεβασμού της τιμής και της αξίας του θείου θελήματος, που ως επιλογή ζωής και ελευθερίας διασφαλίζει την ιερότητα, την μοναδικότητα, το κάλλος και την ελευθερία του ανθρωπίνου προσώπου. Να μείνουμε πιστοί στην αγία Ορθόδοξη πίστη μας, την μόνη αληθινή πίστη.

Η μετάνοια είναι ‘’το κλειδί’’ εκείνο, που ανοίγει τους ουρανούς, η ακαταγώνιστος δύναμις, που μεταποιεί τους αμαρτωλούς σε αγίους.Καλή μετάνοια, λοιπόν αδελφοί, σε όλους μας! Όλοι έχουμε ανάγκη μετανοίας, σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο.Η σωτήριος χάρις του Κυρίου μας, η οποία αποδίωξε τα φρικτά σκοτάδια του κόσμου τούτου, είθε να χαρίζει και στην ιδική μας ζωή πληρότητα φωτός, ελπίδος, μετανοίας. Αμήν!».

Ο Σεβασμιώτατος επαίνεσε θερμώς, στην συνέχεια, τον απερχομένον, λόγω συνταξιοδοτήσεως, Πρόεδρο του εκκλησιαστικού Συμβουλίου του ιερού Ναού Προφ. Ηλιού Σερρών, αιδεσιμολ. **Πρωτοπρεσβυτέρο π. Γεώργιο Χίντζιο,** που επί τεσσαρακονταετία και πλέον εργάσθηκε θεοφιλώς, φιλοτίμως, φιλοπόνως, με υψηλό εκκλησιαστικό ήθος και ποιότητα, με όραμα και θυσιαστικό φρόνημα για την πνευματική οικοδομή και τον αγιασμό των ενοριτών του, αλλά και τον ευπρεπισμό του ως είρηται ιερού Ναού.

Στην σύντομη αντιφώνησή του, ο π. Γεώργιος, βαθύτατα συγκινημένος ευχαρίστησε τον Σεβασμιώτατο, για την πατρική φροντίδα και αγάπη, το συνεχές ενδιαφέρον και την έμπρακτη, πνευματική μέριμνά του, όλα αυτά τα χρόνια της ιερατικής του διακονίας στον Αμπελώνα του Κύριου, ευχόμενος υιϊκώς, έτη πολλά κι ευλογημένα στο υψηλό, πολυεύθυνο και πολύπλευρο ποιμαντικό του έργο.

Ο Σεβασμιώτατος προσέφερε στον π. Γεώργιο, εις ανάμνηση αγαθή της αγίας αυτής ημέρας, μία ιερά εικόνα της υπεραγίας Θεοτόκου της «ΠΟΝΟΛΥΤΡΙΑΣ», ενώ στην συνέχεια απένειμε το οφφίκιο του Οικονόμου στον εφημέριο του ιερού Ναού, π. Απόστολο Κουκούτση, με την προτροπή να συνεχίσει με φόβο Θεού, φιλότιμο, σεμνότητα και αποτελεσματικότητα, μετά των λαϊκών συνεργατών του, το πολυσχιδές, σπουδαίο και άξιο θαυμασμού έργο του πολυσεβάστου προκατόχου του.

Σε αποστροφή, τέλος, του λόγου του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στο μείζον για τον απανταχού Ελληνισμό, εθνικό ζήτημα της Κύπρου, με αφορμή την εφετεινή συμπλήρωση 52 χρόνων (1974-2026), από την βάρβαρη εισβολή και την παράνομη κατοχή μεγάλου μέρους της μαρτυρικής μεγαλονήσου, από τα τουρκικά στρατεύματα κατοχής, ευχόμενος δύναμη και κουράγιο στους Κυπρίους αδελφούς μας, μετά των οποίων είμεθα απολύτως συνταυτισμένοι, ως τόνισε και αλληλέγγυοι, στον αγώνα, ώστε συντόμως να επιστρέψουν στις πατρογονικές τους εστίες, οι οποίες, παρά πάσαν έννοιαν δικαίου, παραμένουν ακόμη σκλαβωμένες σε έναν σκληρότατο κατακτητή.

«Ο Κυπριακός Ελληνισμός, είπε ο Σεβασμιώτατος, είναι από τα πολυτιμότερα τμήματα της ενδόξου Πατρίδος μας, που ονομάζεται Ελλάς. Αυτή η Ελλάδα, η πονεμένη και προδομένη από εχθρούς και φίλους, η βαθιά πικραμένη και αδικημένη, από τα λάθη και τις διχόνοιες των παιδιών της, πενήντα δύο τώρα χρόνια βαρυαλγούσα ατενίζει τα παιδιά της στην Κύπρο να σηκώνουν τον

βαρύτατο σταυρό της παρανόμου κατοχής ενός μεγάλου μέρους του εθνικού της εδάφους, από τον Τούρκο δυνάστη και κατακτητή, που εκρήμνισε εκκλησιές και μοναστήρια, που εβεβήλωσε τους τάφους των προγόνων, που έχυσε αίμα πολύ, που εσκόρπισε ως πλάνητα, ανέστιο,καθημαγμένο και πρόσφυγα ένα πολυτίμητο και ένδοξο τμήμα του Ελληνισμού στα πέρατα του κόσμου.

Δεν ξεχνούμε το έγκλημα, που συνετελέσθη και οφείλουμε να εργαζόμεθα μεθοδικώς και με δύναμη για την αποκατάσταση της εννόμου τάξεως στην ελληνικοτάτη από αιώνες πολλούς και μαρτυρική μεγαλόνησο της Κύπρου!».

